

SPREJETA BESEDILA

P9_TA(2021)0161

Evropsko jamstvo za otroke

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 29. aprila 2021 o evropskem jamstvu za otroke (2021/2605(RSP))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju členov 2 in 3 Pogodbe o Evropski uniji (PEU),
- ob upoštevanju ciljev iz člena 3 PEU, zlasti boja proti socialni izključenosti in diskriminaciji, spodbujanja socialne pravičnosti, ekonomske, socialne in teritorialne kohezije ter varstva otrokovih pravic,
- ob upoštevanju horizontalne socialne klavzule iz člena 9 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU),
- ob upoštevanju ciljev socialne politike iz členov 151 in 153 PDEU,
- ob upoštevanju revidirane Evropske socialne listine,
- ob upoštevanju Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin v skladu s členom 6 PEU,
- ob upoštevanju evropskega stebra socialnih pravic, zlasti načel 1, 3, 4, 11, 14, 16, 17, 19 in 20, ter njegovih krovnih ciljev do leta 2030,
- ob upoštevanju sporočila Komisije o strategiji EU o otrokovih pravicah (COM(2021)0142),
- ob upoštevanju predloga za priporočilo Sveta o vzpostavitvi evropskega jamstva za otroke (COM(2021)0137),
- ob upoštevanju akcijskega načrta za evropski steber socialnih pravic,
- ob upoštevanju ciljev trajnostnega razvoja OZN, zlasti ciljev 1, 2, 3, 4 in 10,
- ob upoštevanju konvencij in priporočil Mednarodne organizacije dela,
- ob upoštevanju Konvencije OZN o pravicah invalidov,
- ob upoštevanju političnih usmeritev predsednice Komisije Ursule von der Leyen,

- ob upoštevanju prilagojenega delovnega programa Komisije za leto 2020 (COM(2020)0440),
- ob upoštevanju okvira EU za nacionalne strategije vključevanja Romov (COM(2011)0173),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 21. januarja 2021 o dostopu do dostojnih in cenovno dostopnih stanovanj za vse¹,
- ob upoštevanju predloga uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o Evropskem socialnem skladu plus (ESS+) (COM(2018)0382),
- ob upoštevanju Uredbe (EU) 2021/241 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. februarja 2021 o vzpostavitvi Mehanizma za okrevanje in odpornost²,
- ob upoštevanju Uredbe (EU) 2020/2221 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. decembra 2020 o spremembi Uredbe (EU) št. 1303/2013, kar zadeva dodatne vire in ureditev izvrševanja, da se zagotovi pomoč za spodbujanje odprave posledic krize v okviru pandemije COVID-19 in njenih socialnih posledic ter za pripravo zelenega, digitalnega in odpornega okrevanja družbe in gospodarstva (REACT-EU)³,
- ob upoštevanju študije o izvedljivosti jamstva za otroke, ki jo je pripravila Komisija,
- ob upoštevanju svoje pisne izjave 0042/2015 v skladu s členom 136 Poslovnika o vlaganju v otroke, sprejete marca 2016,
- ob upoštevanju priporočila Sveta o visokokakovostnih sistemih predšolske vzgoje in varstva,
- ob upoštevanju resolucije z dne 11. marca 2021 o otrokovih pravicah glede na strategijo EU o otrokovih pravicah⁴,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 24. oktobra 2017 o politikah na področju minimalnega dohodka kot sredstva za boj proti revščini⁵,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 24. novembra 2015 o zmanjševanju neenakosti s posebnim poudarkom na revščini otrok⁶,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 17. aprila 2020 o usklajenem ukrepanju EU za spoprijemanje s pandemijo COVID-19 in njenimi posledicami⁷,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 17. decembra 2020 o močni socialni Evropi za pravičen prehod⁸,

¹ Sprejeta besedila, P9_TA(2021)0020.

² UL L 57, 18.2.2021, str. 17.

³ UL L 437, 28.12.2020, str. 30.

⁴ Sprejeta besedila, P9_TA(2021)0090.

⁵ UL C 346, 27.9.2018, str. 156.

⁶ UL C 366, 27.10.2017, str. 19.

⁷ Sprejeta besedila, P9_TA(2020)0054.

⁸ Sprejeta besedila, P9_TA(2020)0371.

- ob upoštevanju Konvencije OZN o otrokovih pravicah z dne 20. novembra 1989,
- ob upoštevanju splošnih pripomb Odbora Združenih narodov za otrokove pravice¹,
- ob upoštevanju smernic OZN za nadomestno skrb za otroke, kot so bile določene v resoluciji generalne skupščine OZN A/RES/64/142 z dne 24. februarja 2010,
- ob upoštevanju deklaracije odbora ministrov Sveta Evrope o naraščanju anticiganizma in rasističnega nasilja nad Romi v Evropi, ki je bila sprejeta 1. februarja 2012,
- ob upoštevanju sporočil Komisije, sprejetih s ciljem oblikovanja Unije enakosti, v skladu s političnimi smernicami za naslednjo Evropsko komisijo v obdobju 2019–2024, zlasti sporočil z dne 24. novembra 2020 z naslovom Akcijski načrt za integracijo in vključevanje za obdobje 2021–2027 (COM(2020)0758), z dne 18. septembra 2020 z naslovom Unija enakosti: akcijski načrt EU za boj proti rasizmu za obdobje 2020–2025 (COM(2020)0565), z dne 5. marca 2020 z naslovom Unija enakosti: strategija za enakost spolov za obdobje 2020–2025 (COM(2020)0152) ter z dne 12. novembra 2020 z naslovom Unija enakosti: strategija za enakost LGBTIQ oseb za obdobje 2020–2025 (COM(2020)0698),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 26. novembra 2019 o otrokovih pravicah ob 30. obletnici Konvencije OZN o otrokovih pravicah²,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 12. februarja 2019 o potrebi po okrepljenem strateškem okviru EU za nacionalne strategije vključevanja Romov po letu 2020 in okrepitvi boja proti anticiganizmu³,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 17. septembra 2020 z naslovom Izvajanje nacionalnih strategij vključevanja Romov: boj proti predsodkom zoper ljudi romskega porekla v Evropi⁴,
- ob upoštevanju sporočila Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z naslovom Unija enakosti: strategija o pravicah invalidov za obdobje 2021–2030 (COM(2021)0101),
- ob upoštevanju skupne izjave ministrov Sveta za zaposlovanje, socialno politiko, zdravje in varstvo potrošnikov z naslovom Izhod iz revščine in socialne izključenosti – ublažitev posledic COVID-19 za družine – skupna prizadevanja za razvoj možnosti za močne otroke,

¹ Zlasti pripombe št. 5 o splošnih ukrepih za izvajanje Konvencije o otrokovih pravicah in pripombe št. 6 o obravnavi otrok brez spremstva in otrok, ločenih od družine, zunaj države izvora, pripombe št. 10 o pravicah otrok v mladoletniškem sodstvu, pripombe št. 12 o pravici otroka, da je slišan, pripombe št. 13 o pravici otroka do svobode pred vsemi oblikami nasilja, pripombe št. 14 o pravici otroka, da se njegove koristi upoštevajo kot glavno vodilo pri odločanju, pripombe št. 15 o pravici otroka do uživanja najvišjega dosegljivega zdravstvenega standarda in pripombe št. 16 o obveznostih držav glede vpliva poslovnega sektorja na otrokove pravice.

² Sprejeta besedila, P9_TA(2019)0066.

³ UL C 449, 23.12.2020, str. 2.

⁴ Sprejeta besedila, P9_TA(2020)0229.

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 18. junija 2020 o evropski strategiji o invalidnosti po letu 2020¹,
 - ob upoštevanju priporočila Komisije z naslovom Vlaganje v otroke: prekinimo krog prikrajšanosti (2013/112/EU)²,
 - ob upoštevanju Direktive (EU) 2019/1158 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o usklajevanju poklicnega in zasebnega življenja staršev in oskrbovalcev ter razveljavitvi Direktive Sveta 2010/18/EU,
 - ob upoštevanju poročila OZN o politiki z dne 15. aprila 2020 z naslovom *The impact of COVID-19 on children* (Vpliv covida-19 na otroke),
 - ob upoštevanju priporočila Komisije z dne 3. oktobra 2008 o dejavnem vključevanju oseb, izključenih s trga dela (2008/867/ES),
 - ob upoštevanju priporočila Sveta o vključevanju dolgotrajno brezposelnih na trg dela,
 - ob upoštevanju priporočila Sveta o dostopu do socialne zaščite,
 - ob upoštevanju novega programa znanj in spretnosti,
 - ob upoštevanju vprašanj za ustni odgovor z razpravo Svetu in Komisiji o jamstvu za otroke (O-000025/2021 – B9-0012/2021 in O-000026/2021 – B9-0013/2021),
 - ob upoštevanju člena 136(5) in člena 132(2) Poslovnika,
 - ob upoštevanju predloga resolucije Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve,
- A. ker mora predlog priporočila Sveta o vzpostavitvi jamstva za otroke dopolnjevati strategijo EU o otrokovih pravicah, oba sprejeta 24. marca 2021; ker strategija EU o otrokovih pravicah združuje vse že obstoječe in tudi prihodnje pobude o otrokovih pravicah v enoten skladen okvir politike ter daje priporočila za notranje in zunanje delovanje EU;
- B. ker so mednarodne organizacije, kot je Svet Evrope, in nevladne organizacije, kot je UNICEF, opredelile revščino otrok kot potencialni vzrok in posledico kršitev otrokovih pravic, in sicer zaradi vpliva revščine na uveljavljanje otrokovih pravic in zaradi nespoštovanja teh pravic;
- C. ker je pri otrocih, ki odraščajo v pomanjkanju in negotovih družinskih razmerah, verjetneje, da bosta imeli revščina in socialna izključenost daljnosežne posledice za njihov razvoj in v odraslem življenju, ti otroci pa tudi pogosteje nimajo dostopa do ustreznih znanj in veščin ter imajo bolj omejene možnosti za zaposlitev, s čimer se širi začarani krog medgeneracijske revščine;
- D. ker je šest kategorij, opredeljenih v predlogu o jamstvu za otroke, najbolj ogroženih in potrebujejo takojšnjo skrb in oskrbo; ker bi bilo treba cilje jamstva razumeti tako, da se

¹ Sprejeta besedila, P9_TA(2020)0156.

² UL L 59, 2.3.2013.

v največji možni meri uporabljajo za vse otroke v Uniji;

- E. ker je vprašanje revščine otrok in socialne izključenosti pereč problem, ki se pojavlja v vseh družbah in ki se najbolje rešuje s celovitimi in široko zastavljenimi politikami, ki se uporabljajo ozko usmerjeno, imajo pa široko področje uporabe, ter so namenjene tako otrokom kot njihovim družinam in skupnostim ter dajejo prednost naložbam v ustvarjanje novih priložnosti in rešitev; ker pa morajo pri reševanju sodelovati vsi deli družbe, od lokalnih, regionalnih, nacionalnih in evropskih organov do civilne družbe in zasebnega sektorja;
- F. ker raziskave kažejo, da se lahko naložbe v otroke, na primer v visokokakovostno predšolsko vzgojo in varstvo, povrnejo na ravni družbe, in sicer v vsaj štirikrat višji vrednosti od stroškov prvotnih naložb, ne da bi se tudi upoštevale večje koristi za podjetja v smislu kvalificiranih delavcev ali za sisteme socialnega varstva, ki niso obremenjeni z dodatnimi stroški za otroke, ki imajo dostop do ukrepov socialnega vključevanja¹; ker bi bilo treba v proračunskih postopkih priznati naložbe v otroke kot ločeno kategorijo naložb in ločeno od rednih socialnih izdatkov;
- G. ker je leta 2019 revščina ali socialna izključenost ogrožala 22,2 % oziroma skoraj 18 milijonov otrok v EU; ker otroke iz družin z nizkimi dohodki, brezdomne otroke, invalidne otroke, otroke iz migrantskih družin ali etničnih manjšin, zlasti romske otroke, otroke v institucionalnem varstvu, otroke, ki živijo v negotovih družinskih razmerah, enostarševske družine, družine LGBTI+ in otroke, katerih starši so ločeni od njih zaradi dela v tujini, bolj ogroža huda stanovanjska prikrajšanost ali prenatrpanost stanovanj, ter se srečujejo z ovirami pri dostopu do osnovnih storitev, kot so ustrezna prehrana in dostojna stanovanja, ki so ključne za njihovo dobrobit ter razvoj socialnih, kognitivnih in čustvenih veščin; ker so ustrezno ogrevana stanovanja z varno pitno vodo in sanitarijami ali stanovanja na splošno ključna za zdravje in dobrobit otrok ter njihovo rast in razvoj; ker so primerna stanovanja tudi stimulatívna za poučevanje in učenje otrok;
- H. ker število invalidnih otrok zaradi pomanjkanja statističnih podatkov ni znano, domneva pa se, da je v Uniji približno 15 % vseh otrok invalidov; ker bi morali invalidni otroci polno in enako kakor drugi otroci uživati vse človekove pravice in temeljne svoboščine, vključno s pravico do odraščanja s svojo družino oziroma v družinskem okolju, kar jim je najbolj v korist, kot je opredeljeno v Konvenciji o otrokovih pravicah; ker morajo družinski člani pogosto zmanjšati ali prekiniti svojo poklicno dejavnost, da lahko skrbijo za invalidnega družinskega člana; ker je študija Komisije o izvedljivosti jamstva za otroke (vmesno poročilo) pokazala, da so poglavitne ovire za invalidne otroke fizični dostop, storitve in objekti, ki niso prilagojeni otrokovim potrebam, pogosto pa tudi zgolj nerazpoložljivost storitev in objektov; ker so v isti študiji številni anketiranci navajali težave zaradi diskriminacije, zlasti pri izobraževanju, in težave zaradi cenovne dostopnosti stanovanj;
- I. ker pravic otrok ni mogoče zagotavljati brez uspešnega izvajanja ciljev trajnostnega razvoja OZN in obratno;
- J. ker imajo vsi otroci pravico do zaščite pred revščino, zato so potrebne preventivne

¹ Študija Univerze v Pensilvaniji o visoki donosnosti naložb: <https://www.impact.upenn.edu/early-childhood-toolkit/why-invest/what-is-the-return-on-investment/>.

politike; ker sta Parlament in evropska civilna družba pozvala k oblikovanju jamstva za otroke, da bi vsakemu otroku, ki živi v revščini, zagotovili dejanski in brezplačen dostop do kakovostnega zdravstvenega varstva, izobraževanja, predšolske vzgoje in varstva in dejanskega dostopa do dostojne nastanitve ter ustrezne prehrane; ker je Agencija Evropske unije za temeljne pravice (FRA) poudarila, da je boj proti revščini otrok tudi vprašanje temeljnih pravic in pravnih obveznosti¹;

- K. ker morajo imeti starši oz. skrbniki otrok dostop do dela s pravicami, z dostojnim plačilom ter varno in stabilno delovno ureditvijo, če želimo izkoreniniti revščino otrok;
- L. ker so v tem predlogu državam članicam ponujene konkretne smernice, da bi vsakemu otroku, predvsem tistim v stiski, zagotovile dejanski in brezplačen dostop do izobraževanja in šolskih dejavnosti, predšolske vzgoje in varstva, zdravstvenega varstva ter športnih, prostočasnih in kulturnih dejavnosti; ker bi morale države članice spodbujati politike, ki bi zagotovile dostopna in cenovno ugodna stanovanja za otroke v stiski, in zdravo prehrano, za obravnavanje revščine in spodbujanje enakih možnosti za vse otroke na nacionalni, regionalni in lokalni ravni; ker ima vsak otrok pravico do igre;
- M. ker se je zaradi pandemije covida-19 poslabšal položaj otrok, ki jim grozi revščina ali socialna izključenost, zaradi česar se je več milijonov otrok in družin znašlo v še bolj negotovih socialno-ekonomskih razmerah; ker bi se po ocenah lahko število otrok, ki živijo pod državnim pragom revščine, zaradi pandemije povečalo celo za 117 milijonov, v večrazsežnostni revščini pa živi po svetu približno še 150 milijonov otrok več; ker so posamezniki in družine z nizkimi in srednjimi dohodki ob naraščajoči brezposelnosti bolj izpostavljeni tveganju revščine; ker so tudi bolj izpostavljeni resni stanovanjski prikrajšanosti, negotovim stanovanjskim razmeram, prezadolženosti, prisilnim izselitvam in brezdomstvu; ker naj bi te številke eksponentno naraščale zaradi pandemije covida-19 in njenih socialno-ekonomskih posledic, ki bodo vplivale na milijone otrok v Evropi vse njihovo življenje; ker je kriza zaradi covida-19 še poslabšala položaj marginaliziranih otrok, ki živijo v prenatrpanih in nečloveških razmerah z omejenim dostopom do zdravstvenega varstva, pitne vode, sanitarij in hrane, zaradi česar so še bolj izpostavljeni tveganju okužbe z virusom;
- N. ker se je obstoječi prehod na učenje na daljavo leta 2020 pospešil, s tem pa so bili zaradi pomanjkljivega dostopa do interneta, digitalnih orodij in infrastrukture še posebej prizadeti zelo majhni otroci s posebnimi potrebami, tiste, ki živijo v revščini, marginalizirane skupnosti ter oddaljena in podeželska območja, tudi obrobne regije in območja; ker je skrb zbujajoče, da se povečuje število otrok, katerih starši so izgubili stanovanje ali zaposlitev, in tistih otrok, ki so bili prikrajšani za najbolj hranljive dnevne obroke ter za šolske storitve, kot so športne, prostočasne, umetniške in kulturne dejavnosti, ki spodbujajo njihov razvoj in dobrobit; ker lahko pomanjkanje dostopa do digitalnih rešitev in priložnosti za digitalno izobraževanje močno omeji poznejši dostop mladih do izobraževanja in zaposlitve, s čimer se jim odvzamejo boljše priložnosti na trgu dela, evropska podjetja pa so prikrajšana za potencialno delovno silo; ker je zato treba vlagati v rešitve na področju digitalnega izobraževanja; ker lahko digitalne rešitve in druge podporne tehnologije invalidnim otrokom omogočijo in pospešijo socialno vključevanje in dostop do priložnosti pozneje v življenju; ker je v zvezi s tem

¹ *Combatting child poverty: An issue of fundamental rights* (Boj proti revščini otrok: vprašanje temeljnih pravic), Agencija Evropske unije za temeljne pravice, Urad za publikacije Evropske unije, Luxembourg, 2018.

bistvenega pomena enak dostop;

- O. ker je za invalidne otroke v EU nesorazmerno bolj verjetno, da bodo vključeni v institucionalno varstvo, kot neinvalidni otroci, in bodo imeli veliko manj koristi od prizadevanj za prehod iz institucionalnega varstva v družinsko oskrbo; ker se invalidni otroci še vedno izobražujejo ločeno v posebnih šolah in se srečujejo s fizičnimi in drugimi ovirami, ki jim preprečujejo, da bi uživali vključujoče izobraževanje; ker v času pandemije covid-19 številni otroci z intelektualno motnjo niso mogli nadaljevati izobraževanja, saj spletno izobraževanje pogosto ni primerno za njihove potrebe;
- P. ker ima lahko Unija pomembno vlogo v boju proti revščini otrok in socialni izključenosti vseh otrok, vključno s šestimi ključnimi kategorijami, ki jih je opredelila Komisija;
- Q. ker nacionalne zakonodaje pogosto ne upoštevajo otrok mobilnih državljanov EU; ker delovna migracija sicer kratkoročno zmanjšuje revščino, vendar so otroci, ki ostanejo v državi izvora, v slabšem socialnem razvoju in negotovosti, saj so bolj izpostavljeni marginalizaciji, slabemu ravnanju in zlorabi, kar je zlasti pomembno za mobilnost delovne sile znotraj EU¹;
- R. ker je jamstvo za otroke ena od vodilnih pobud socialne politike, navedenih v političnih smernicah Komisije in njenem delovnem programu za leto 2021, in ga je treba v prihodnosti dodatno okrepiti z ambicioznimi politikami in cilji; ker je treba to vprašanje obravnavati na konferenci o prihodnosti Evrope; ker sta evropski steber socialnih pravic in priporočilo Komisije iz leta 2013 z naslovom Vlaganje v otroke: prekinimo krog prikrajšanosti pomembni vodilni načeli za zmanjševanje revščine otrok, izboljšanje dobroti otrok in zagotovitev stabilne prihodnosti ter zmanjšanje zgodnjega opuščanja šolanja; ker je Komisija v akcijskem načrtu za izvajanje evropskega stebra socialnih pravic določila cilj, da je treba do leta 2030 za vsaj 15 milijonov zmanjšati število ljudi, ki jim grozi revščina ali socialna izključenost, med njimi pa naj bo vsaj 5 milijonov otrok; ker negativni stereotipi, povezani s spolom, ter socialni dejavniki vodijo do tega, da se deklice same omejujejo pri svojih ambicijah, da ženske mislijo, da so manj upravičene do višje plače, napredovanja ipd., ter do pomanjkanja zastopanosti žensk na vodilnih položajih, že od zgodnjega otroštva vplivajo na poklicno pot deklet in izbiro izobraževanja, ter tako prispevajo k večji neenakosti med moškimi in ženskami in k ločevanju med spoloma na poklicni poti na nekaterih področjih trga dela, predvsem na področju naravoslovja, tehnologije, inženirstva in matematike;
- S. ker so lokalni in regionalni organi na čelu prizadevanj za reševanje revščine in izkoriščanja otrok ter so zato najbolj odgovorni za preprečevanje marginalizacije in socialne izključenosti; ker bi jim moral nacionalni organi glede na potrebe za doseg te ciljev nameniti zadostna sredstva;
- 1. pozdravlja predlog Komisije za priporočilo Sveta o vzpostavitvi jamstva za otroke, katerega cilj je preprečiti revščino in socialno izključenost ter se boriti proti njima z zagotavljanjem brezplačnega in učinkovitega dostopa otrok v stiski do ključnih storitev,

¹ *Study on the impact of parental deprivation on the children left behind by Moldovan migrants* (Študija vpliva odsotnosti staršev na otroke, ki jih za seboj pustijo moldavski migranti), UNICEF [https://www.unicef.org/socialpolicy/files/The_Impact_of_Parental_Deprivation_on_the_Development_of_Children\(4\).pdf](https://www.unicef.org/socialpolicy/files/The_Impact_of_Parental_Deprivation_on_the_Development_of_Children(4).pdf).

kot so predšolska vzgoja in varstvo, izobraževanje in šolske dejavnosti, zdravstveno varstvo in vsaj en zdrav obrok na šolski dan ter učinkovit dostop do zdrave prehrane in ustrezno stanovanje za vse otroke v stiski; poziva Svet in države članice, naj bodo ambiciozne pri polnem in hitrem sprejetju priporočila in pri njegovem izvajanju; pričakuje, da bodo pri sprejetju priporočila Sveta upoštevani prispevki iz te resolucije; poudarja, da je namen jamstva za otroke zagotoviti javno podporo za preprečevanje socialne izključenosti in boj proti njej, tako da se otrokom v stiski zagotovi dostop do sklopa ključnih storitev, kar pomeni, da bi morale države članice organizirati ali zagotavljati takšne storitve ali pa nuditi ustrezne ugodnosti, da bi starši ali skrbniki otrok v stiski lahko krili stroške teh storitev;

2. pozdravlja sporočilo Komisije o strategiji EU o otrokovih pravicah in potrjuje njene cilje, da se izpolni skupna odgovornost za spoštovanje in varstvo pravic vsakega otroka in tudi skupni projekt za bolj zdravo, odporno in pravičnejšo družbo za vse; priznava, da predlog Komisije za priporočilo Sveta o vzpostavitvi evropskega jamstva za otroke strategijo dopolnjuje in se osredotoča na otroke v stiski, da bi vzpostavili evropski okvir, ki bo omogočal varovanje pravic otrok in jih uvrstil na vrh agende EU; podpira njegov osrednji cilj boja proti revščini in socialni izključenosti otrok ter spodbujanja enakih možnosti in zdravja; odločno podpira konkretne smernice za pristojne nacionalne in lokalne organe, da bi otrokom v stiski zagotovili učinkovit in brezplačen dostop do sklopa ključnih storitev, kot so kakovostno brezplačno izobraževanje, vzgoja in varstvo predšolskih otrok, izobraževalne in šolske dejavnosti, zdravstveno varstvo, učinkovit dostop do ustrezne nastanitve ter zdrava prehrana, pod enakimi pogoji, kot jih imajo njihovi vrstniki;
3. poziva EU in države članice, naj se spoprimejo s strukturnimi problemi, ki povzročajo revščino in socialno izključenost otrok, in sicer s spodbujanjem visoke stopnje zaposlenosti in socialne vključenosti, zlasti med prikrajšanimi skupinami; poziva države članice, naj poskrbijo za dejansko vzpostavitev evropskega jamstva za otroke po vsej Uniji, in sicer z vključitvijo jamstva v vse sektorje politik, ter jih poziva, naj uporabijo že obstoječe politike in sredstva EU za izvajanje konkretnih ukrepov za odpravo revščine in socialne izključenosti otrok; poudarja, kako pomembno je, da pristojni organi na nacionalni, regionalni in lokalni ravni zagotovijo učinkovit in enak dostop do brezplačne in kakovostne predšolske vzgoje in varstva s posebnim poudarkom na družinah z otroki s posebnimi potrebami, do šolskih dejavnosti in dejavnosti v skupnosti ter športnih, prostočasnih in kulturnih dejavnosti, zdravstvenega varstva, cenovno ugodnega dostopa do zdrave prehrane ter ustrezne nastanitve za vse otroke v stiski; poudarja tudi, da bi morali biti pristojni organi na nacionalni, regionalni in lokalni ravni ustrezno obveščeni in usposobljeni za pridobivanje financiranja EU in biti pri tem deležni ustrezne podpore; poziva države članice, naj zaščitijo pravico otrok do primerne stanovanja, tudi tako, da zagotovijo s tem povezano podporo za starše, ki imajo težave obdržati ali pridobiti stanovanje, zato da bodo ostali s svojimi otroki, ter naj posebno pozornost namenijo mladim odraslim, ki zapustijo ustanove za socialno varstvo otrok;
4. meni, da je bistveno znatno vlagati v otroke, da bi izkoreninili revščino otrok ter jim omogočili rast in uživanje vseh pravic v EU; poudarja, da je zato potreben celosten pristop k razvoju v zgodnjem otroštvu, začevši s prvimi 1 000 dnevi, ko bi morali zagotoviti zdravje mater, vključno z duševnim zdravjem, varnostjo, zaščito in odzivnim zagotavljanjem oskrbe; poziva države članice, naj zagotovijo strateški in celovit pristop do izvajanja jamstva za otroke prek ustreznih politik in virov, tudi z ukrepi za

vključevanje na trg dela, ukrepi za usklajevanje poklicnega in zasebnega življenja staršev ali skrbnikov ter z dohodkovno podporo družinam in gospodinjstvom, da finančne ovire otrokom ne bi preprečevale dostopa do kakovostnih in vključujočih storitev; poziva, naj se pripravi krovna evropska strategija za boj proti revščini, ki bo vsebovala ambiciozne cilje glede zmanjšanja revščine in brezdomstva ter odprave skrajne revščine v Evropi do leta 2030, zlasti med otroki, skladno z načeli, določenimi v evropskem stebru socialnih pravic in v ciljih OZN glede trajnostnega razvoja, in na podlagi glavnih ciljev iz akcijskega načrta evropskega stebra socialnih pravic;

5. pozdravlja, da so bila pri pripravi strategije EU o otrokovih pravicah upoštevana mnenja in predlogi več kot 10 000 otrok; poziva Komisijo, naj zagotovi, da bodo otroci in njihove predstavniške organizacije pri izvajanju in spremljanju jamstva za otroke na nacionalni, regionalni in lokalni ravni upoštevani, tako da bodo lahko polno sodelovali v smiselnem in vključujočem javnem dialogu in posvetovanju ter da bodo imeli besedo pri vprašanjih, ki jih zadevajo na ravni EU, kot je bilo storjeno na forumu o otrokovih pravicah leta 2020; v zvezi s tem države članice poziva, naj določijo javni organ, na primer komisarja za otroke ali varuha otrok, ki bo imel izrecno nalogo, da meri učinke nacionalne in regionalne zakonodaje ter nacionalnih ukrepov, s katerimi se izvaja jamstvo za otroke, na otroke, obenem pa bo na splošno spodbujal pravice otrok v javni politiki, ter poziva Komisijo, naj preuči možnost ustanovitve evropskega organa za otroke, ki bi podpiral in spremljal izvajanje priporočila v državah članicah, usklajeval delo na državni ravni, zagotavljal izmenjavo zgledov dobre prakse in inovativnih rešitev ter racionaliziral poročanje in priporočila;
6. poziva države članice, naj dajo prednost financiranju otrokovih pravic v skladu z ugotovljenimi potrebami na nacionalni in regionalni ravni, ter jih odločno spodbuja, naj za to namenijo več kot samo predhodno opredeljene namenske zneske v programih financiranja EU; poziva države članice, naj pri zagotavljanju sredstev EU obveščajo, usposablajo in podpirajo lokalne in regionalne organe; poziva države članice, naj poskrbijo za usklajen pristop k načrtovanju programov in izvajanju finančnih sredstev EU in naj pospešijo njihovo izvajanje ter za boj proti revščini in socialni izključenosti otrok namenijo vsa možna nacionalna sredstva, kar naj dopolnijo s sredstvi EU, kot so Evropski socialni sklad plus (ESS+), pomoč za okrevanje za kohezijo in območja Evrope (React-EU), mehanizem za okrevanje in odpornost, Evropski sklad za regionalni razvoj (ESRR), programa InvestEU in Erasmus+, Sklad za azil in migracije (AMF) ter program EU za zdravje (EU4Health); opozarja, da morajo države članice v nacionalne načrte za okrevanje in odpornost vključiti namenske ukrepe za naložbe v otroke in mlade, da bi lahko dostopale do instrumenta za okrevanje v sklopu mehanizma za okrevanje in odpornost; želi spomniti na možnosti, ki jih ponuja evropski instrument za okrevanje, s katerimi se lahko zagotovita finančna podpora organizacijam, tudi nevladnim in dobrodelnim, ter socialna pomoč družinam v stiski; v zvezi s tem poziva vse države članice, ne samo tiste, ki jih je revščina otrok najbolj prizadela, naj za dejavnosti v sklopu evropskega jamstva za otroke namenijo vsaj 5 % sredstev ESS+ v okviru deljenega upravljanja;
7. poziva države članice, naj pri izvajanju jamstva za otroke upoštevajo posebni položaj otrok v stiski, zlasti tistih, ki so posebej prikrajšani; poudarja, da bi moralo jamstvo za otroke prispevati k doseganju cilja Konvencije OZN o pravicah invalidov glede prehoda z institucionalne oskrbe na oskrbo v družini ali skupnosti; poziva države članice, naj pri izvajanju jamstva za otroke upoštevajo vidik spola in presečni pristop;

8. meni, da bi moralo jamstvo za otroke postati stalen instrument za preprečevanje in odpravljanje revščine otrok v EU na strukturiran način; poudarja očitno povezavo med instrumentom za okrepanje in jamstvom za otroke kot instrumentov EU za vlaganje v prihodnje generacije in zato poziva h krepitvi sinergij med obema programoma Unije, tudi zato, da bi v celoti in smiselno izvajali evropski steber socialnih pravic in evropsko strategijo o otrokovih pravicah;
9. poudarja, da bi morale države članice oblikovati večletne nacionalne strategije za zmanjševanje revščine, kot so določene tudi v omogočitvenem pogoju 4.3 prihodnje uredbe o skupnih določbah za boj proti revščini otrok in socialni izključenosti, ter zagotoviti, da bodo dejansko prispevale k nacionalnim akcijskim načrtom za otroke;
10. poziva države članice, naj odpravijo vso diskriminacijo pri dostopu do brezplačnega in kakovostnega otroškega varstva, izobraževanja, zdravstvenega varstva, ustrezne nastanitve in prehrane ter do rekreacijskih dejavnosti, da bi zagotovile popolno spoštovanje veljavne protidiskriminacijske unijske in nacionalne zakonodaje; poziva k takojšnjemu nadaljevanju pogajanj o horizontalni direktivi o preprečevanju diskriminacije kot ključnemu tozadevnemu instrumentu; spodbuja države članice, naj vlagajo ustrezna sredstva v odpravo segregacije v šolskih razredih in naj spodbujajo vključevanje, da bi otrokom zagotovili enako izhodišče v življenju in karseda hitro prekinili krog revščine;
11. želi spomniti, da se dostop do tekoče vode in sanitarnih storitev v Uniji močno razlikuje, pri čemer je povezava s kanalizacijskimi sistemi v severni, južni in srednji Evropi v povprečju od 80- do 90-odstotna, medtem ko je v vzhodni Evropi povezava s kanalizacijskimi sistemi in sistemi za čiščenje vode veliko nižja, in sicer 64-odstotna¹; opozarja, da je pomanjkljiv dostop do socialnih stanovanj ovira za otroke v gospodinjstvih z nižjimi dohodki; izraža zaskrbljenost, da veliko preveč otrok še vedno nima dostopa do osnovne oskrbe z vodo, sanitarij in prostorov za higieno ter da je ta nedostopnost osnovnih sanitarnih storitev še posebej pereča med najbolj ranljivimi in marginaliziranimi otroki; poziva države članice, naj zagotovijo, da bo imel vsak otrok dostop do tekoče vode, sanitarij in prostorov za osebno higieno doma in v šoli;
12. poziva države članice, naj dajo prednost trajnemu reševanju stanovanjskega vprašanja za otroke brezdomce in njihove družine ter naj v svoje nacionalne akcijske načrte za jamstvo za otroke vključijo stanovanjske rešitve za otroke brezdomce in tiste, ki so izključeni s stanovanjskega trga;
13. poudarja izzive, povezane z revščino otrok, ki so specifični za mesta, zlasti pri obravnavanju resnih razmer na najbolj prikrajšanih mestnih območjih, ki bi jih bilo mogoče spregledati, ker ni večplastnih kazalnikov in kazalnikov kakovosti, s katerimi bi bilo mogoče razumeti dejansko stanje na terenu; poudarja, da je treba za to področje sprejeti posebne ukrepe in nameniti sredstva, da bi vzpostavili kakovostne, dostopne in vključujoče storitve za otroke v stiski in njihove družine, ki živijo na mestnih območjih; poudarja, da je treba v vse faze izvajanja jamstva za otroke vključiti lokalne in regionalne organe ter občine in akterje civilne družbe;
14. poziva države članice, naj si prizadevajo za uresničitev ciljev, določenih v evropskem

¹ <https://www.eea.europa.eu/data-and-maps/indicators/urban-waste-water-treatment/urban-waste-water-treatment-assessment-5>.

izobraževalnem prostoru (COM(2020)0625), in naj še naprej v celoti izvajajo vse ustrezne ukrepe, priporočene v akcijskem načrtu za integracijo in vključevanje za obdobje 2021–2027 (COM(2020)0758) na področju izobraževanja in usposabljanja; poziva države članice, naj nemudoma imenujejo pristojne nacionalne koordinatorje z medsektorsko pristojnostjo in močnim mandatom, ki bodo imeli na voljo ustrezna sredstva; poziva, naj ti koordinatorji vsaki dve leti ustrezno poročajo o doseženem napredku pri vseh vidikih jamstva za otroke in redno izmenjujejo zglede dobre prakse s svojimi nacionalnimi kolegi; poziva Komisijo, naj zagotovi boljše institucionalno usklajevanje;

15. poziva Komisijo in države članice, naj podprejo oblikovanje in krepitev univerzalnih javnih omrežij za varstvo otrok, izobraževanje in zdravstveno varstvo z visokimi standardi kakovosti;
16. poziva Komisijo, naj v skladu s svojim akcijskim načrtom za izvajanje evropskega stebra socialnih pravic pripravi predlog za revizijo barcelonskih ciljev in evropskega okvira kakovosti za predšolsko vzgojo in varstvo, da bi podprla nadaljnjo konvergenco med državami članicami k višjim standardom na področju predšolske vzgoje in varstva; poudarja, da morajo pobude EU podpirati spletno učenje in učenje na daljavo za prožnejše in bolj vključujoče osnovno in srednje izobraževanje, hkrati pa je treba ohraniti učenje v živo kot primarno obliko izobraževanja, ki je zajamčeno dostopna vsem otrokom, zlasti invalidnim; poziva države članice, naj premostijo digitalni razkorak, obenem pa povečajo internetno povezljivost in ji dajo prednost na oddaljenih in podeželskih območjih, saj 10 % gospodinjstev v EU še vedno nima dostopa do interneta; poziva k javno-zasebnemu partnerstvu na vseevropski ravni, da bi vlagali v zmanjševanje digitalnega razkoraka in otroke opolnomočili s pomočjo digitalnih in podjetniških spretnosti; poudarja, da je pomemben enak dostop do digitalne infrastrukture ter znanj in spretnosti za otroke, učitelje in starše v mestnih in podeželskih okoljih, da bi preprečili digitalni razkorak, pa tudi za otroke v oddaljenih in obrobni regijah; poziva Komisijo in države članice, naj zagotovijo finančno podporo območjem, ki potrebujejo tehnološke nadgradnje in celovito digitalno usposabljanje za učitelje in učence, da bi jim omogočili prilagoditev na nove tehnologije;
17. poziva države članice, naj nujno obravnavajo motnje pri učenju in neenakosti v izobraževanju, ki so nastale zaradi pandemije covid-19, da bi otrokom karseda hitro omogočili izobraževanje na daljavo ter da bi predlagali dolgoročne rešitve za strukturne neenakosti; poziva države članice, naj ocenijo, izvajajo in spremljajo dostop do izobraževanja, zlasti za otroke iz ranljivih skupin in okolij, ter naj zagotovijo enako kakovostno izobraževanje v času pandemije ter spodbujajo digitalno pismenost in izobraževalna orodja, prilagojena za učenje na daljavo; je zaskrbljen, da bo v okviru okrevanja po krizi in potencialnega podaljšanja krize še bolj potreben boj proti revščini otrok in da bo revščina toliko bolj vplivala na otroke, ki so najranljivejša skupina med najbolj prikrajšanimi; poziva države članice, naj pripravijo rešitve glede imunizacije proti covidu-19 in, ko bodo postale splošno dostopne otrokom, dajo prednost kategorijam otrok, opredeljenih v jamstvu;
18. poudarja, da imajo lahko socialna podjetja in podjetniške dejavnosti s socialnim učinkom ključno vlogo pri zagotavljanju jamstva za otroke ter da so potrebne naložbe v krepitev zmogljivosti, dostop do financiranja ter podjetniško izobraževanje in usposabljanje na tem področju; poudarja, da je potrebna sinergija med jamstvom za otroke in prihodnjim akcijskim načrtom EU za socialno gospodarstvo;

19. meni, da so strateške naložbe s socialnim učinkom ključnega pomena za zagotovitev, da kriza ne bo imela trajnih posledic za otroke, zlasti tiste, ki jih je že prizadela oziroma jim grozita revščina in socialna izključenost ter spadajo v skupine posebej prikrajšanih v skladu s priporočilom; poudarja, da je pomembno spodbujati javne in zasebne naložbe, da bi dosegli cilje jamstva, ter v zvezi s tem poudarja vlogo programa in sklada InvestEU, zlasti prek sklopov politike za socialne naložbe, znanja in spretnosti ter trajnostno infrastrukturo;
20. poziva Komisijo in države članice, naj preučijo svoje sedanje proračunske postopke v zvezi s socialnimi izdatki, da bi poudarili posebne značilnosti, ki jih lahko imajo naložbe v otroke v primerjavi z običajnimi socialnimi izdatki, ko gre za donos, multiplikatorje in oportunitetne stroške;
21. poziva države članice, naj okrepijo prizadevanja, da bi otroke zaščitili pred škodo in pred vsemi oblikami nasilja, tako da v sodelovanju s starši, učitelji, zdravstvenimi delavci in delavci v lokalnih skupnostih oblikujejo strategije za prepoznavanje ogroženih otrok ter te otroke prednostno obravnavajo pri ukrepih za preprečevanje in odzivanje; poziva države članice, naj preprečijo nasilje na podlagi spola in zaščitijo vsakega otroka, pri čemer naj posebno pozornost namenijo dekletom in mladim ženskam, tako da vzpostavijo ali okrepijo mehanizme spremljanja in poročanja ter posebne službe za odzivanje na primere nasilja na podlagi spola;
22. opozarja, da sta socialna zaščita in podpora družinam bistvenega pomena, in poziva pristojne nacionalne organe, naj zagotovijo ustrezne in dostopne sisteme socialne zaščite ter celovite sisteme za zaščito otrok, vključno z učinkovitim preprečevanjem, zgodnjim posredovanjem in družinsko podporo, da bi zagotovili varnost in zaščito otrok brez starševske oskrbe oziroma tistih, ki so v nevarnosti, da jo izgubijo, pa tudi ukrepe za podporo prehodu z institucionalne oskrbe na kakovostno družinsko oskrbo in oskrbo v skupnosti; poziva države članice, naj povečajo naložbe v sisteme za zaščito otrok in storitve socialnega varstva, saj so pomemben del izvajanja jamstva za otroke; poudarja, da so težave z duševnim in telesnim zdravjem zelo razširjene zaradi sedanjih omejitev gibanja, izoliranosti in izobraževalnega okolja, ter poziva države članice, naj prednostno vlagajo v varstvo duševnega in telesnega zdravja otrok;
23. poziva države članice, naj zagotovijo socialne storitve, tudi za zaščito mladoletnikov, ter zadostne finančne, tehnične in človeške vire;
24. poziva države članice, naj pripravijo posebne strategije za zaščito otrok pred spolno zlorabo in izkoriščanjem na spletu, saj otroci v osamitvi več časa preživijo na spletu, kar povečuje tveganje, da bodo izpostavljeni spletni zlorabi, vključno z otroško pornografijo in spletnim ustrahovanjem; poziva države članice, naj izvajajo informacijske kampanje za starše in otroke o nevarnostih, ki so jim otroci izpostavljeni v spletnem okolju; poziva Komisijo in države članice, naj tesno sodelujejo z zasebnimi subjekti pri financiranju razvoja novih tehnologij za odkrivanje in odstranjevanje gradiva, ki vsebuje otroško pornografijo in spolno zlorabo otrok;
25. želi spomniti, da je celovit pristop bistvenega pomena za rešitev otrok iz revščine in da mora vključevati prilagojeno podporo staršem; poziva države članice, naj povečajo naložbe v trajnostna delovna mesta in socialno podporo staršem, tudi med porodniškim in starševskim dopustom, ter naj izvajajo ciljno usmerjene politike zaposlovanja, ki zagotavljajo dostojen življenjski standard, poštene delovne pogoje, dobro usklajevanje

poklicnega in zasebnega življenja, vključujoč trg dela in višjo stopnjo zaposljivosti s poudarkom na poklicnem izobraževanju in usposabljanju, izpopolnjevanju in preusposabljanju; poziva države članice, naj te ukrepe vključijo v svoje nacionalne akcijske načrte za jamstvo za otroke; poudarja, da je treba vzpostaviti brezplačen dostop do varstva otrok, da bi starši lahko nemoteno ponovno začeli delati; poziva vse države članice, naj v pokojninskih sistemih priznajo obdobja oskrbe odvisnih otrok ter zagotovijo zadostno finančno in strokovno podporo ljudem, ki skrbijo za svoje invalidne družinske člane v skupnem gospodinjstvu; poudarja, da lahko skrb za sorodnike pogosto negativno vpliva na njihovo družinsko in poklicno življenje ter lahko povzroči izključenost in diskriminacijo; poziva Komisijo in države članice, naj sprejmejo posebne ukrepe za zaščito dobrobiti otrok, ki so sami doma – ki jih starši migranti pustijo za seboj;

26. opozarja, da se predlog o ustreznih minimalnih plačah osredotoča na izboljšanje dohodkovnega položaja delavcev, tudi staršev in zlasti žensk; želi spomniti, da morajo dostojni delovni pogoji in poštene plače dopolnjevati ukrepe za boj proti revščini, vključno z jamstvom, pri tem pa upoštevati nacionalne posebnosti in spoštovati subsidiarnost; meni, da bi tak pristop izboljšal dobrobit otrok in zmanjšal neenakosti že v zgodnjem otroštvu, s čimer bi prekinili krog revščine; želi opomniti države članice, da priporočilo Komisije o učinkoviti aktivni podpori zaposlovanju (EASE) (C(2021)1372) vsebuje smernice za postopen prehod z nujnih ukrepov, sprejetih za ohranitev delovnih mest med pandemijo, in novih ukrepov, potrebnih za okrevanje, na rast usmerjenega gospodarstva s številnimi novimi delovnimi mesti; pozdravlja predlog direktive o preglednosti plač, katerega namen je zmanjšati razlike v plačah med spoloma in s tem izboljšati finančno stabilnost žensk in ekonomsko neodvisnost na splošno ter prizadetim ženskam omogočiti, da se izognejo revščini in nasilju v družini;
27. spodbuja države članice, naj rešijo problem zgodnjega opuščanja šolanja; poudarja, da bi morali v okviru okrepljenega jamstva za mlade¹ vsem mladim, starejšim od 15 let, v štirih mesecih od takrat, ko postanejo brezposelni ali prenehajo s formalnim izobraževanjem, ponuditi kakovostno ponudbo za zaposlitev, nadaljnje izobraževanje, vajeništvo ali pripravništvo; poleg tega poziva države članice, naj izvajajo okrepljeno jamstvo za mlade, zagotavljajo kakovostne ponudbe, tudi s poštenim plačilom, ter spodbujajo vključevanje mladih v njegove storitve; poudarja, da je pomembno poskrbeti za dopolnjevanje z jamstvom za otroke in evropsko strategijo za pravice invalidov, da bi se odzvali na potrebe invalidnih otrok ter jim zagotovili boljši dostop do osnovnih storitev in neodvisnega življenja;
28. pozdravlja oblikovanje mehanizmov za upravljanje, spremljanje, poročanje in ocenjevanje; poziva Komisijo, naj še naprej spremlja napredek v evropskem semestru, tudi prek temu namenjenih kazalnikov iz pregleda socialnih kazalnikov, in po potrebi izda priporočila za posamezne države; poziva Komisijo, naj Parlament vključi v skupni okvir spremljanja in v delo Odbora za socialno zaščito; poudarja pomembno vlogo Odbora regij in Evropskega ekonomsko-socialnega odbora pri spodbujanju dialoga z lokalnimi in regionalnimi organi ter civilno družbo; želi opozoriti, da je pomembno uvesti otrokove pravice in dobrobit kot parametre in kazalnike v priporočila za posamezne države v okviru evropskega semestra in v skladu z evropskim stebrom socialnih pravic; poziva Komisijo, naj prilagodi pregled socialnih kazalnikov, tudi razčlenjene podatke, da bi upoštevali vse kategorije otrok v stiski, ki jih je opredelila

¹ UL C 372, 4.11.2020, str. 1.

Komisija, naj dodatno razvije primerjalno analizo za ocenjevanje in spremljanje učinka evropskega jamstva za otroke ter naj zasnuje institucionalno strukturo za vključevanje njegovega izvajanja;

29. poziva države članice, naj pripravijo večletne nacionalne strategije za boj proti revščini in socialni izključenosti otrok ter nacionalne akcijske načrte v okviru evropskega jamstva za otroke na podlagi opredeljenih specifičnih skupin otrok v stiski, ciljev in potrebnih sredstev, ki naj bodo dodeljena, da bo spodbuden politični okvir postal resničnost; poudarja, da je treba opredeliti trdne in merljive cilje; želi opozoriti, da je pomembno vključiti vse pristojne regionalne in lokalne organe ter ustrezne deležnike, tudi iz socialnega gospodarstva, izobraževalnih ustanov, zasebnega sektorja, nevladnih organizacij in organizacij civilne družbe, pa tudi otroke in starše; poziva Komisijo, naj Parlamentu redno poroča o tem, kako poteka izvajanje jamstva; ponovno poudarja, da je treba izboljšati zbiranje kakovostnih razčlenjenih podatkov na ravni držav članic in ravni EU, da bi pomagali spremljati in ocenjevati napredek pri odpravljanju revščine in socialne izključenosti otrok ter da bi služili kot podlaga za spremljanje in pripravo politik; v zvezi s tem pozdravlja vključitev nacionalnih okvirov za zbiranje podatkov v nacionalne akcijske načrte za izvajanje jamstva za otroke; poudarja, da morajo vse države članice razviti kakovostnejše kazalnike na vseh področjih ukrepanja jamstva za otroke, da bi ustrezno razumeli večrazsežnostne izzive, povezane z revščino otrok in socialno izključenostjo v izobraževanju in varstvu, zdravstvenem varstvu, nastanitvi in dostopu do ustrezne prehrane, ter da bi jamstvu omogočili, da doseže najbolj prikrajšane otroke; ponovno poudarja, kako pomembno je državam članicam omogočiti izmenjavo zgledov dobre prakse;
30. poziva Svet, naj hitro sprejme predlog priporočila Sveta o vzpostavitvi evropskega jamstva za otroke;
31. poziva Svet, naj odpravi blokado direktive o zastopanosti žensk v upravnih odborih; poudarja, da zastopanost žensk na vodstvenih položajih vpliva na to, katero šolo in poklicno pot bodo dekleta in mlade ženske izbrale, ter prispeva k odpravi neenakosti v nekaterih sektorjih trga dela, kjer so ženske manj zastopane, in k izboljšanju delovnih pogojev v feminiziranih sektorjih;
32. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic.